

żadnego związku z wagą naruszenia zarzucanego skarżącym i bez obiektywnego powodu potraktowała skarżące w sposób nierówny w porównaniu z innymi zainteresowanymi podmiotami, w tym Shell.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu (Dz.U. L 1, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 15 grudnia 2008 r. — Hansen & Rosenthal i H & R Wax Company Vertrieb przeciwko Komisji

(Sprawa T-544/08)

(2009/C 55/57)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Hansen & Rosenthal KG (Hamburg, Niemcy), H & R Wax Company Vertrieb GmbH (Hamburg, Niemcy) (przedstawiciele: Rechtsanwälte J. Schulte i A. Lober)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji Komisji Wspólnot Europejskich C (2008) 5476 wersja ostateczna z dnia 1 października 2008 r. w sprawie COMP/39181 — *Woski do świec*, w zakresie w jakim dotyczy ona skarżących;
- ewentualnie, uchylenie bądź — również tytułem ewentualnym — obniżenie grzywny nałożonej na skarżące;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżące kwestionują decyzję Komisji C(2008) 5476 wersja ostateczna z dnia 1 października 2008 r. w sprawie COMP/39.181 — *Woski do świec*, w której pozwana stwierdziła, że pewne przedsiębiorstwa, w tym skarżące, naruszyły art. 81 ust. 1 WE i art. 53 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym z powodu udziału w ciągłym porozumieniu lub ciągłej uzgodnionej praktyce w sektorze wosku parafinowego.

Na poparcie swojej skargi skarżące podnoszą sześć zarzutów.

W zarzucie pierwszym skarżące zarzucają to, że decyzja jest obciążona poważnym brakiem w uzasadnieniu. Z powodu naruszenia art. 81 WE i z powodu związanego z tym naruszenia prawa do obrony skarżących należy zatem — ich zdaniem — stwierdzić nieważność tej decyzji.

W zarzucie drugim skarżące twierdzą, iż przesłanki naruszenia art. 81 WE nie są spełnione. Zdaniem skarżących przede

wszystkim nie ma wspólnego celu, do którego dążyłyby one same i pozostali wytwórcy parafiny. Skarżące utrzymują, iż nie uczestniczyły w porozumieniach ograniczających konkurencję lub w uzgodnionych praktykach. Wysłanie pisma w sprawie podwyższenia cen nie służyło zatem wprowadzeniu w życie antykonkurencyjnych porozumień bądź uzgodnionych praktyk, lecz miało miejsce w ramach stosunków dostawcy z odbiorcami. Ponadto wymiana informacji nie doprowadziła również do ograniczenia konkurencji.

Pomocniczo skarżące kwestionują w zarzutach od trzeciego do szóstego kwotę nałożonej na nie grzywny:

- Komisja niesłusznie zastosowała wytyczne w sprawie metody ustalania grzywnien, które zostały wydane dopiero w 2006 r., choć domniemane naruszenie zostało zakończone wiosną 2005 r. Komisja naruszyła zatem zasadę samozwiązania się, zasadę niedziałania prawa wstecz i zasadę legalności;
- w zarzucie czwartym skarżące zarzucają Komisji błędne obliczenie obrotu właściwego dla celów wymierzenia grzywny. We wchodzących w rachubę latach 2002–2004 skarżące osiągnęły ze sprzedaży produktów parafinowych obrót w wysokości tylko 18,97 mln EUR. Komisja przyjęła jednak za podstawę obliczenia grzywny obrót w wysokości 26 mln EUR;
- w zarzucie piątym skarżące zarzucają Komisji to, że popełniła błąd w ocenie w odniesieniu do wagi naruszenia. Ustalenie na 17 % części obrotu związanego z naruszeniem z uwagi na wagę naruszenia, jak i opłaty za wejście, narusza zasadę proporcjonalności. Ponadto nie uwzględniono w wystarczający sposób rozmiaru i znaczenia przedsiębiorstw;
- w zarzucie szóstym skarżące twierdzą, że Komisja błędnie ustaliła czas trwania przypisywanego im naruszenia. Nie udowodniła ona udziału skarżących w domniemanych ograniczeniach konkurencji w odniesieniu do całego okresu zarzucanego skarżącym.

Skarga wniesiona w dniu 12 grudnia 2008 r. — X-Technology Swiss przeciwko OHIM (wizerunek skarpety)

(Sprawa T-547/08)

(2009/C 55/58)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: X-Technology Swiss (przedstawiciele: A. Herbertz i R. Jung, Rechtsanwälte)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 6 października 2008 r. w sprawie R 846/2008-4,
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: znak graficzny zgłoszony w kategorii „inny rodzaj znaku — znak odzwierciedlający pozycję”, posługujący się kolorem „pomarańczowym (Pantone 16-1359 TPX)”, dla towarów należących do klasy 25 (zgłoszenie nr 5 658 117).

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania.

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b rozporządzenia (WE) nr 40/94⁽¹⁾, ponieważ zgłoszony znak ma charakter w wystarczającym stopniu odróżniający.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 15 grudnia 2008 r. — Tudapetrol Mineralölerzeugnisse Nils Hansen przeciwko Komisji

(Sprawa T-550/08)

(2009/C 55/59)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Tudapetrol Mineralölerzeugnisse Nils Hansen KG (Hamburg, Niemcy) (przedstawiciele: Rechtsanwältinnen U. Itzen i J. Ziebarth)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji, w zakresie w jakim dotyczy ona skarżącej;
- ewentualnie, odpowiednie obniżenie wysokości grzywny nałożonej na skarżącą w zaskarżonej decyzji;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca kwestionuje decyzję Komisji C(2008) 5476 wersja ostateczna z dnia 1 października 2008 r. w sprawie COMP/39.181 — Woski do świec, w której pozwana stwierdziła, że

pewne przedsiębiorstwa, w tym skarżąca, naruszyły art. 81 ust. 1 WE i art. 53 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym z powodu udziału w ciągłym porozumieniu lub ciągłej uzgodnionej praktyce w sektorze wosku parafinowego.

Na poparcie swojej skargi skarżąca podnosi dwa zarzuty.

W zarzucie pierwszym skarżąca zarzuca naruszenie obowiązku uzasadnienia przewidzianego w art. 253 WE oraz prawa do obrony, gdyż ocena dowodów, jakiej Komisja dokonała w zaskarżonej decyzji, nie pozwala konkretnie ustalić, jakie elementy naruszenia są jej faktycznie przypisywane. Całościowe przeprowadzenie dowodów przez Komisję dotyczy poza skarżącą także innych spółek, których działania nie mogą jej zostać przypisane. Z uwagi na brak jasności w przeprowadzeniu dowodów doszło do naruszenia prawa do obrony, ponieważ Komisja powinna umożliwić jasne i jednoznaczne ustalenie, jakie elementy naruszenia są przypisywane jakiemu przedsiębiorstwu oraz skutków, które się z tym wiążą.

Następnie skarżąca utrzymuje, iż nie uczestniczyła w żadnym naruszeniu art. 81 WE. Nie tylko z formalnego punktu widzenia Komisja nie przeprowadziła prawidłowo dowodów, ale również pomocnicze badanie materialne dowodów wskazuje na to, że skarżącej nie udowodniono żadnego zarzutu. Poszczególne spotkania, które zostały wspomniane i dokumenty uwzględnione w tym względzie w ramach przeprowadzania dowodów nie pozwalają wyciągnąć wniosku, iż skarżąca uczestniczyła w kartelu. Takiego wniosku nie można tym bardziej wyciągnąć ze względu na to, że skarżącej od samego początku stawiano jedynie zarzut popełnienia naruszenia o mniejszym znaczeniu. Okoliczność ta nie została jednak uwzględniona przy przeprowadzaniu dowodów, zaś pod uwagę wzięte zostały — także na niekorzyść skarżącej — dowody, które mogły ewentualnie wykazywać naruszenia popełnione przez osoby trzecie, w których skarżąca nie uczestniczyła.

W zarzucie drugim skarżąca powołuje się na przedawnienie. Już na początku 2000 r. przeniosła ona sporną działalność dystrybucyjną na inną spółkę, tak że pierwsze działania przerywające bieg przedawnienia podjęte w 2005 r. wobec skarżącej nie powinny były już umożliwić ścigania dawnego naruszenia.

Skarga wniesiona w dniu 15 grudnia 2008 r. — H & R ChemPharm przeciwko Komisji

(Sprawa T-551/08)

(2009/C 55/60)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: H & R ChemPharm GmbH (Salzbergen, Niemcy) (przedstawiciele: Rechtsanwältin M. Klusmann i S. Thomas)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich